

Publicerad 2010-02-21 17:13 av Alva Johnsson

Tankar om den nyfödda dagen

Morgondimman

Morgondimman

När morgondimman sakta sveper över nejden
och älvors dans kan anas i dess bleka famn
Då, då vaknar dagen upp och bjuder Homo Sapiens till nya fejder
Och kanske gärningar som saknar vackra namn.

Kanhända brinner åtrån het i unga hjärtat
som delat nattens läger med sin älskade och vän
Kanhända svider andras sår av smärta
som ingen läkt och aldrig nånsin läks igen.

Men dagen gryr när mörkret har gett vika
och ljuset hämtar kraft från rymdens strålande geni
När människorna rusar fram i vimlet av gelikar
Och glömmer bort att dagen är en gåva, skön och fri.

De hinna aldrig njuta, allt det livet har dem bjudit
av kärlek, skönhet, glädje och gemyt
När Mammons berg vill locka dem i stupet
och bjuda rikedom och vacker mänsklig flärd.

Men tider, dagar, år må komma
när Mammons fana vissnat ner och dött
Då skola människorna åter stråla samman
Och njuta Gudars verk av blod och kött.

Alva Johnsson

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alva Johnsson med Poeter.se id #32474 innehar upphovsrätten